

Ajándék

A SZENTLÉLEK PLÉBÁNIA KÖZÖSSÉGI LAPJA
SZATMÁRNÉMETHI, 2009. HÚSVÉT

Ha Krisztus nem támadt fel... avagy reménységünk alapja

„A harangok Rómába mentek”- tartja a mondás. Ezzel azt fejezzük ki, hogy a nagycsütörtöki liturgiában még ünnepélyesen zúgó harangok két napra elhallgatnak, hogy majd annál nagyobb méltósággal és erővel hirdethessék a Feltámadás örömét nagyszombat éjszakáján. Ez a keresztények örömhíre, ez az evangélium: Krisztus feltámadt, a halál nem uralkodik többé. De vajon hisszük-e még ezt a titkot? Vagy életünkre nézve teljesen mindegy, hogy megtörtént-e vagy sem?

Goethe Faustja az emberlét nyomorúságos volta és az isteni megközelíthetlensége miatti kétségbeesése pillanatában véget akar vetni életének. Az emberi létezés ellentmondásossága hirtelen elviselhetetlen lesz számára. Meg van benne a Végtelen iránti kiapadhatatlan vágy, ami viszont együtt jár annak lehetetlenségével, hogy kitorjünk megismerésünk korlátai közül.

Ez a Faust a modern embert képviseli, aki először az újkor kezdetén az istenséggel egyenrangúnak érzi magát és azt hiszi, hogy képes a világot újjá és jobbra teremteni, de végül is elfogja a kétségbeesés, mert rádöbben létének korlátaira. Ezért az ember elpusztítása tűnik a legjobb megoldásnak, és ezt akarja Faust képletesen végrehajtani, amikor a halálos ital mámorát keresi. Hogyha a halált nem tudja legyőzni, akkor legalább ő maga legyen annak okozója.

Amikor Faust éppen az öngyilkosságot akarja elkövetni, megszólalnak a húsvéti harangok, elhangzik az üzenet: Krisztus feltámadt! Kitor az öröm afelett, hogy egyszer már megtörténhetett az egyedül vigasztaló esemény, s az álmélkodás kétezer éve tart.

Faust természetesen nem tud hinni az üzenetnek, de megindítja a lelkét, s a létezéshez való kedvét adja vissza neki. Ahogy sok kortársunknak és talán nekünk is. Néha mi is olyanok vagyunk, mint az apostolok, akik elvetették, mert asszonyi szóbeszédnek vélték az üres sírról szóló

híradásokat, de belül, titkon mégsem voltak olyan biztosak férfiúi bölcsességükben.

Hogyan ünnepeljük 2009. Húsvétját? Ma, amikor gazdasági válság rengette meg a világot, még mindig vannak, akik súlyos milliókat áldoznak olyan feliratokra, melyek Isten nemlétét hirdetik. Miért? Mert ők sem olyan biztosak magukban, még ők sem tudták lezárni a kérdést. Úgy tűnik, a kőkemény bizonyosságok falai leomlanak, melyekkel az újkor a világot és az embert körül akarta zárni, marad a bizonytalanság. A kétely azonban nem lehet az élet alapja.

Mi a teendő, ha mi keresztények is erőtlennek érezzük magunkat, hogy higgyünk? Az üres sír már nem győz meg.

Túl messze és túl régen történt az esemény, amit ünneplünk. Tekintsünk fel a tanúkra, akik találkoztak a Feltámadottal! Szent Pál jubileumi évében a népek apostola lehet egy ilyen tanú számunkra. Ő megtérése előtt is tudta, ki volt Jézus: galileai istenkáromló, akinek az atyák hagyományaitól eltérő tanítványait üldözni kell. Ezt megtérése után „test szerinti” ismeretnek nevezi. Ami a damaszkuszi úton történt Pál apostollal, később olyan eseménynek értelmezi, mely a teremtés első napjának nagyszerűségéhez

hasonlítható: ő maga a Jézussal való személyes találkozásban új emberré lett. Szent Pál útját követve eljuthatunk a Jézus Krisztussal való kapcsolatfelvételre, aki a feltámadás és az élet. Ez az egyetlen reális lehetősége az ember és a történelem megújulásának.

Ennek az útnak a követésére hívogatnak minket a húsvéti harangok. Újra meg újra utoléri az embert az éjszakában. Ahol azonban meg tudják indítani a szíveket, ott az éjszakát a hajnal váltja fel, a sötétség szertefoszlik és felragyog a nappal. Ma is. Ez az ígéret a húsvéti öröm forrása.

Áldott Húsvéti Ünnepeket!
Merlás Tibor

Túrmezei Erzsébet:

HÚSVÉT HAJNALÁN

Alig várták, hogy jöjjön a reggel,
s most bánatosan, illatos kenetekkel,
sírva sietnek a sír fele hárman,
epesztő, emésztő, roskasztó gyászban.
Ím ébred az élet és támad a nap már.
A madarak kara csak egy fénylő sugarat vár
és csattog az ének, száll által a légen
fel, fel az ég felé ... Csak úgy, mint régen.
Jaj, az a régen! Ne fájna az emlék?
Mikor a Mester előttük ment még,
és ajkán az élet igéi fakadtak
a szomjazóknak, a fáradtaknak!
Volt-e valaha riasztóbb álom,
mint ez a három nap, ez a három:
mikor, aki folyvást csak életet mentett,
vad, gyilkos kezek fogják meg a Szentet,
viszik diadallal a főpap elébe,
rágalmat, gúnyt vágnak a tiszta szemébe
és suhog a korbács és csattog az ostor,
hol, aki megvédje, a hős, az apostol?
És az Atya hallgat? - Mély csend ül az égen
s most hajnallik újra: csakúgy ... úgy mint
régen.

Hogy hurcolták! Mint egy gonosztevőt.
S még volt, aki gúnnal nevette Őt,
amint a tövistől a vére kicsordul,
s úgy kell felemelni az utcai porbul.
Köpdösve, gyalázva a fára szegeztek,
de Ő ugyanaz volt, ott is szeretett még,
ott fenn a kereszten, anyát és poroszlót:
könnyet hullajtót és gyilkos sebet osztót.
Ó, jaj, a halálig, mindig szeretett!
Viszik az illatozó kenetet,
és sírva sietnek a sír fele hárman,
nagyapénteki gyászsal, húsvéti sugárban.

Hogy látnák szemükben keserű könnyekkel,
milyen csodálatos ez a reggel.
A pálmafák két szegélyén az útnak
súgva-búgva valami titkot tudnak.
A virágok át harmatkönnnyeken
már látják felragyogni fényesen
az élet napját, s azt hirdeti minden:
A sírban nincsen! A sírban nincsen!

Ők mégis mennek. Gyászolva, sírva.
Betekinteni egy üres sírba,
az angyal előtt döbbenve megállni:
feltámadott, élő Mesterre találni.

Húsvétkor ha nincs még húsvéti szíved,
a nagyapéntekit vedd, vedd és vigyed
könnyesen, aggódón, búsan, amint van,
s keresd a Krisztust, keresd a sírban!
Nem, úgysem fogod megtalálni ottan.
Eléd fog állani feltámadottan.

„ÉN ÉLEK ÉS TI IS ÉLNI FOGTOK.”

„Feltámadt Krisztus e napon!” Húsvét van, a tavasz legszebb,
legnagyobb ünnepe.

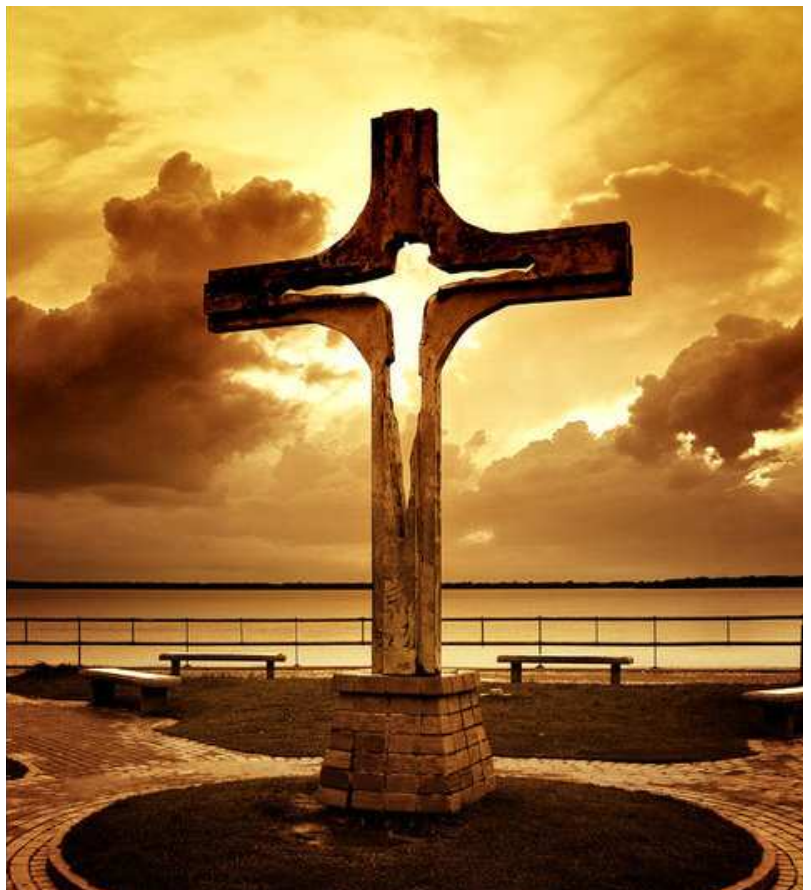
A hosszú, fagyos tél után, itt a tavasz, a kikelet, a természet
újjaébredése. Rügyeznek a fák, nyílnak a tavaszi virágok. A nálunk
telelő madarak is vidáman röpködnek a levegőben. A szép természet
is érzi, hogy valami nagy-nagy dolog történt ezen a napon: feltámadt
Krisztus, aki a kínok-kínját szenvedte el értünk a kereszten, értünk, a
mi bűneinkért, hogy megváltson bennünket az örök kárhozattól, az
örök haláltól. Elkísérjük őt a kereszttúton, minden évben Húsvét előtt,
melyen a legrettenetesebb szenvedést éli át. Ott a kereszten történik
a legsötétebb igazságtalanság, amely valaha megtörténhetett. Egy-egy
állomás előtt elgondolkozhatunk azon, mily nagy árat fizetett értünk
a mi bűneinkért, hogy visszavezessen bennünket az Atyához. Amikor
bevonul Jeruzsálembe, az emberek örömeiben az útra terítették
ruhájukat előtte és „hosszannát” kiáltoztak, hogy néhány nap múlva
ugyanezek „feszítsd meg!”-et kiáltanak.

Meghalt, de feltámadt. A világtörténelem legsötétebb órája így
változik át a legvilágosabbá – a „kereszt” trónná, a „vég” kezdetté.
A virágvasárnapi passió ismét végigvezetett bennünket a kereszttúton.
Az énekkar nagyon szép előadásában még kihangsúlyozottabbá tette a
keresztúti eseményeket.

Atyánk! Add, hogy gondolatban megállhassunk Fiaid kereszttje
előtt és ne csak mi lássuk őt, hanem Te is láss minket bűneinkben,
örömeinkben, hálaadásunkban, összetörtségünkben. Hadd értsük
meg a kereszt előtt, hogy nem a halálé az utolsó szó, hanem az életé;
nem a nagyapénteké, hanem a Húsvété. Ahogy Urunk, Jézus Krisztus
mondotta: „Én élek és ti is élni fogtok.” Add nekünk a Nagypéntek
megrendülése mellett az öröklétbe vetett hitet. Ámen.

Nagyon Boldog Húsvéti Ünnepeket kívánok, szeretettel mindenkinek.

Jurka Margit

És a hetedik nap megpihent

A húsvét kiváló alkalom a lelki és személyiségi megtisztulásra. A gyóntatószékek többszörös megerősítésben üzemelnek, hogy minél többen elvégezhesék a lelki nagytakarítást. Itt most, a külső tisztulásról és az ünneplésről szándékozunk szólni, vagyis az annyira lebecsült külsőségekről. Lehet, hogy a XXI. század elején már furcsa lenne erről beszélni, de amikor nemzeti ünnepeinket felbujtók teszik tönkre, amikor a vásárnapokból elmarad az ünnepi külső, amikor nem lehet pontosan tudni, hogy sportpályáról vagy éppen az ágyból csöppent a templomba az illető, az ilyen esetek mégis arra intenek, hogy beszéljünk a külsőségekről is. Beszéljünk, azaz írom és értem mindezt többes számban, abban a reményben, hogy a későbbiek folyamán elgondolkozunk az itt felvetődő kérdéseken, és jelennek meg vélemények is róluk

A régiek

Nézzük meg a régieket, hogyan készültek az ünnepre? Megsokszorozódott a fodrászok munkája. Ünnepe előtti nyíratkozások, bodorítások, csinosítások. A szatmári zsidóknál megnőtt a rituális fürdőzők száma. És ezzel el is áruztuk a kulcsszót. A fürdés rítus, azaz szertartás is volt. Bella Chagall, gyermekkori visszaemlékezéseiben részletesen leírja a női fürdőzést, ami rituális fürdéssel zárult. A közönséges fürdői tisztálkodás után bevonultak a rituális fürdőbe, azaz medencébe, ahol alámerüléskor a fürdősnő többször elkiáltotta „kóser!”, aztán kiemelkedtek a vízből. Ennyi volt a szertartás. Szatmárnémetiben a Kossuth-kertben lévő közfürdőt - bár működött a Várdomb utcában a rituális fürdő - nagy zsidó ünnepek előtt, a zsidók rendelkezésére bocsátották. Ma már humorosan hat a Szamos című lap 1911. IX. 30-án közzétett értesítése, hogy „... vasárnap, az izraelita ünnepek miatt egész nap férfi gőz a Kossuth kertben” A testi tisztálkodás az egész közösség közös ügye volt.

Viselet és viselkedés

A templom Isten háza. A hely és a közösség iránti tiszteletünket vagy tiszteletlenségünket fejezi ki öltözetünk. A szatmárnémeti Szentlélek templomban vasár- és ünnepnapokon nagy meglepéssel láthatjuk, hogy a hívek többsége ünneplőbe öltözik, jelezve, hogy számára ünnep az eukarisztia, jelezve, hogy ország-világ előtt vállalja egyházát, az ünnepet, és az ünneplőkkel való közösséget, ami belső és külső hasonulásra egyaránt vonatkozik. Pontosan emiatt lesz igaz rájuk nézve a szent egyszerűség, vagy szent egyformaság, míg a másik hétköznapiságával, közönségességével sikeresen hívja fel magára a figyelmet. Ezzel szemben örömmel látjuk, hogy elegánsan felöltözött legényké, leányok sűrögnek-forognak a templomban. Az ő szüleik tudják mi illik ezen a helyen.

Az egyszerűséget ne tévesszük össze a tiszteletlenséggel, az igénytelenséggel, adott esetben a cinizmussal. Nem turisták vagyunk a magunk templomában! Nem odapottyanunk, hanem templomba misére megyünk és erre az eseményre szépen felöltözünk. Elővesszük az ünneplő ruhánkat, kivasaljuk, lekeféljük, így készülünk. A készület az ünnep része.

A mise keresztvetéssel kezdődik és keresztvetéssel végződik. Ne késsük el a kezdő keresztvetést, és az áldás előtt ne oldalogjunk ki a miséről. A templomban ne suttojunk, ne aludjunk, ne ásítsunk! Rossz benyomást kelt az ásítás, különösen, ha ministráns teszi azt. Úgy értelmezhető, hogy unja mindazt, ami ott történik, nem vesz részt benne, azaz sem szellemileg, sem lelkileg nincs jelen. Illetlenül, a helyhez az eseményhez és a közösséghez

méltatlan, ha az órákra tekintgetünk. Nem vesz részt a közös liturgiában az a személy sem, aki előveszi imakönyvét és magán-olvasóórát tart. Amellett, hogy nem vesz részt a mise eseményeiben, illetlenül, másokat zavaróan viselkedik. A folytonos bámészkodás, elálmélkodás sem templomhoz illő magatartás. A templomunkban való otthonérzetet nem röhögéssel, fegyelmetlen szabadossággal éljük meg, vagy adjuk mások tudomására. A mise végén szépen, türelmesen vonuljunk ki, ne rohamozzuk meg a kijáratot.

A Szentlélek templomban nagyon kevés az egyházi újságokra és folyóiratokra előfizető. Pedig az ünnephez tartozik az olvasás is. Odahaza jó elővenni a Vasárnap című hetilapot vagy az igen rangos, magas igényeket is kielégítő Keresztény Szót. Ezek a lapok a romániai magyar katolikus életéről adnak híreket számunkra. Olvasásukkal szolidaritást vállalunk a plébániánkon kívül élő és tevékenykedő romániai magyar ajkú római katolikusokkal. II. János Pál pápa több alkalommal hívta fel figyelmünket a szolidaritás fontosságára. Tanuljunk Tőle.

Odahaza vegyünk elő egy-egy szép könyvet, regényt, elbeszélést, verseskötetet és olvasással gazdagítsunk ünnepeinket. Az ünnep különbözősége a többi naptól. Ezt a különbözőséget keressük az ünnep minden órájában: szentmisével, olvasással, kirándulással, baráti társasággal, családi összejövetelekkel. Gondoljunk a görögökre, akik az ünneplést csak közösségben tudták elképzelni. Magányban, mint sötét éjben a lámpa fénye elvész az ünnep.

„Mert bizony azt mondom, hogy nincs kellemesebb, mint hogyha egész népet tölt el szelvében jó kedv.” meséli Odüsszeusz.

Az ünnep attól az ami, hogy azon a napon az élet egészen másképpen történik, mint a hétköznapiakon. A szatmári vallásos zsidók az ő ünnepnapjaikon egyáltalán nem dolgoztak. Még a tűz meggyújtására is keresztény embert kértek meg. Tanulságos és követendő példát adó az ünnep ilyen formában való megtartása. „Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás.” írja Márai Sándor. Ha reggel hatkor kelek hétköznapon, ünnepen ne így tegyem. Az étrendem is legyen ünnepi. Az asztalt ünnephez méltóan terítsük meg. Az ételeink közül a legkedvesebbeket fogyasszuk. Ne sajnáljunk magunktól nemes italokat. A borivás az ünnepi közös étkezésben külön ünnepi pillanatnak számít, mert a bor vidámság és öröm a szívnek, de nem hiányozhatnak az asztról a zamatos gyümölcsök sem. A hétköznapiak a mennyiségről szólnak, az ünnephez nem a sok, a nagy jelzők illenek, nem az a cél, hogy megtömjük a gyomrunkat, inkább az ízek harmóniája és gazdagsága. Az ünnep a lelki felemelkedés és a gyönyörködés ideje, ami dal nélkül, zene nélkül elképzelhetetlen. Zene nélkül az élet sivár, mi több:

„Az ember, aki legbelül zenétlen,
S nem hat rá édes hangok egyezése,
Az kész az árulásra, taktikára,
S szelleme tompa, mint az éjszaka
S érzelme komor, mint az Erebus:
Meg ne bízz benne. Hallgass a zenére.”
figyelmeztet Shakespeare.

Az ünnep egész éven át a hetedik nap. Most a húsvét ünnepkörét tartjuk, az ünnepek ünnepe, győzelmes keresztény hitünk ünnepe. Gyönyörködés abban, amit Isten segítségével elértünk mi emberek, ez az ünnep. Az ünnep az élet legemberibb pillanata. Csak az ember tud, ha akar ünnepelni.

Bizarr ötletnek tűnik a nagyböjt utolsó napjaiban bőségről beszélni. Pedig Virágvasárnapon, Szatmárnémetiben a Szentlélek templomban ezzel találkozott a hívősereg. Már előző vasárnap kihirdette Merlás Tibor plébános, hogy a két virágvasárnapi misén más és más szenvedéstörténetet hallgathatnak meg a hívek, nevezetesen Jézus szenvedéstörténetének klasszikusnak számító előadását, majd a 11 órás misén a Hám János Iskolaközpont kórusának ifjúsági hangvételű énekekből összeállított változatát. Vegyük sorba a történeteket.

A hagyományoknak megfelelően a reggel kilenc órakor kezdődő mise az ifjúságé. Ez azt jelenti, hogy gitáros misén vesznek részt a hívek. A Ft. Merlás Tibor által bemutatott szentmisét barkaszentelés előzte meg, és zengtek az un. ifjúsági énekek. A teoretikusok most borzadjanak el és vegyenek mélylevegőt, egyszer csak csend lett és Varga Péter karmester pálcája alatt felcsendült a templom kórusának előadásában a Márk evangéliuma alapján készült szenvedéstörténet Werner Alajos (Tiszakécske, 1905. júl. 14. – Budakeszi, 1978. nov. 8. - Római katolikus pap, zeneszerző, zenetörténész, egyházkarnagy) három szólamra írt zenéjével. Nem kis előadói kihívás a szopránra, altra és férfiszólamra készült mű megszólaltatása egy teljesen műkedvelő társasággal. Varga Péter, a Székese gyház karmestere, leginkább arról híres, hogy olyan értékeket csal elő a műkedvelőkből is, amilyenről ők maguk sem tudtak. Így történt ezen a Virágvasárnapon is. Az 5 hét alatt elkészült előadás nagy élmény volt közreműködők és hívek számára egyaránt. A passió után folytatódott a misé és újból megpendültek a gitárok, felcsendültek az ifjúsági énekek. Megkérdeztük Varga Péter karnagy urat, hogy illet össze a két műfaj ugyanazon misében?

- Van rossz zene és jó zene. Van rossz előadás és jó előadás. Mesterséges műfaji korlátokkal nem választhatjuk el a régit az újtól. Ebben a misében nagyon jól megfért Werner Alajos zenéje a kitűnően gitározó és lelkesen éneklő fiatalok muzsikájával.

A bőség zavarában

Felemelően szép esemény volt a kilencórás ifjúsági szentmise a Szentlélek templom hitközösségének életében. Varga Péter karnagy úr pedig megígérte, hogy a későbbiekben is besegít ennek az igen lelkes közösségnek a munkájába.

Tizenegy órakor Ft. Arday Attila hagyományos zenei szövetben ágyazott misén mutatott be a szent áldozatot; az olvasmányt Ilyés Gyula Szatmárnémeti polgármestere, a szentlelkét Bodnár Imre vállalkozó, a Szent Sebestyén Kolping Család alelnöke olvasta fel. A nagy zenei fordulat itt is megtörtént, de ezúttal ellenkezőképpen: a passiót a Hám János Iskolaközpont kórusa mutatta be. Hadházi Éva zenetanár ifjúsági énekekből rakta össze Jézus szenvedéstörténetét, amelyet a keresztút képeinek kivetítésével gazdagítottak. Vegyes kórust hallottunk, az énekeket gitár, furulya, dob és szintetizátor kísérte, azaz modern, vagy pontosabban divatos hangzásokkal. Krisztust golgotájának drámai útját lélekben végigélte a „nagy mise” hívő serege. Aztán a modern hangvételű passió után visszajöttek a régi népies dallamok. Zökkenőmentes volt a zenei átállás a népi énekektől az un. ifjúsági dalokig és vissza. A hívek nem azon töprengtek, hogyan illeszthető össze két kor ízlésvilága. Mindkét zenei esemény hatékonyan gazdagította a liturgiát, megsegítve a híveket az eukarisztia mélyebb átéléséhez.

A bőség zavaráról beszélünk, ami ezen a Virágvasárnapon a szatmárnémeti Szentlélek templomban az annyit vitatott zeneműfaji civakodásban szelíd békességes és mindenki számára magától értetődő, boldogító eredményképpen maradt meg a közösség emlékezetében. Jól döntött az, aki az első misén vett részt, jól döntött az is, aki a másodikon, de legjobban az, aki mindkettőn jelen volt. A lelket gazdagító szép vasárnapért köszönet a Szentlélek templom és a Hám János Iskolaközpont kórusának, Ft. Arday Attilának, Ft. Merlás Tibor plébánosnak, Varga Péter karmesternek, Hadházi Éva zenetanárnak.

Csirák Csaba

... a nagyböjt előtti napokra, mert olyan szép emlékek kötődnek hozzájuk, amelyekre jó visszagondolni. Ilyen volt például a szépen megrendezett ünnep, melynek keretében emlékeztünk a templomépítő Merk atyára, halálának 10-ik évfordulója alkalmából.

Ő marandót alkotott, nemcsak a templom építésével, hanem összehozta egy tömbház-negyed lakóit is és egy gyülekezetté formálta őket. Arra is gondolt, hogy méltó utódra bizza a megkezdett „művet”, akit pár nappal később szeretettel köszönthettünk 10 éves plébánosi kinevezése kapcsán. Kérjük a Mindenhatót, tartsa meg őt sok éven át, legyen Isten áldása egész életén és nehéz, de szép munkáján.

Nem feledkezhetünk meg arról a vidám farsangi estéről sem, amit az apró gyermekek, valamint a Kolping színjátszó csoport tagjai szereztek a megjelenteknek. Egy nagyon jó összeállítást láttunk a legkedveltebb mesékből: Piroska és a farkas, Jancsi és Juliska, Hamupipóke, Hóféherke és a hét törpe, stb. A gyermekek annyi szeretettel adták bele minden tudásukat, látszott,

hogy élvezik és számukra igazi játék volt. Úgy a gyermekek, mint a felnőttek játéka egy igazi vidám estét szerzett a jelenlevőknek. A nevetés végigkísérte az egész előadást. Gyökössi Endre mondta: boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a firtort, mert újjuk napfényes lesz. Köszönjük az igazán vidám estét Maskulik Tündének, akinek egész napi munkája után, volt ereje és kedve betanítani és levezetni az egész előadást. Köszönjük a szereplőknek, akik vállalták, hogy játékuikkal néhány órára feledtessék az élet küzdelmeit, a rohanó életet. Finom volt az elmaradhatatlan farsangi fánk! És ugyancsak jólesett nagyböjt derekán a jóízű közös ebéd. Köszönjük Matildkának!

Jó volt együtt lenni, együtt örülni, együtt nevetni. Reményik Sándor írja egyik nagyon szép versében:
Ne várj nagy dolgot életedbe
Kis hópolyhek az örömökből.
Szitáló, halk szírom-csodák
Rajtuk át az Isten szól: jövőnk.

Jurka Margit

Mit tehetsz a válságban keresztényként?

Az alábbiakban hét pontba sűrítettem azokat a fontos feladatokat, lépéseket, melyek minden keresztény számára lehetőséget, feladatot jelenthetnek a válság kezelésében. Bizonyára foglalkoztat a gondolat: Mi ez az egész? Benne van a Bibliában? Mi a teendőm, mint keresztény embernek? Mire figyeljek, mire vigyázzam?

Nos, mindent természetesen nem tudok, de a napokban Isten a szívemre helyezte ezt a hét fontos dolgot. Olvasd át, talán számodra is hasznos lehet.

1., Akármilyen nehéz anyagi helyzet van is, vigyázz, ne feledkezz meg a tizedről, nem lehet anyagi nehézség az indok arra, hogy ne add meg Istennek ami neki jár, hogy ne adj neki hálát a kegyelméért, hidd el, ezekben az időkben Ő ugyanúgy odafigyel rád, s ha lehetne fokozni még jobban, hiszen nehéz helyzetben vagy!

2., Beszélj minden nap legalább egy embernek arról, hogy Isten ebben a nehéz helyzetben fog gondoskodni róla, s tegyél bizonyosságot arról, ahogy ezt magad is megtapasztalod. (ne aggódjatok a holnapért) A keresztény ember számára minden nehéz helyzet "status confessionis" - hitvalló helyzet, melyben megmutathatja a világnak, hogy mennyit ér a hite, mire elég a reménysége, amit Krisztustól kapott.

3., Éreztesd szeretteddel, környezetteddel, hogy vannak olyan értékek, melyek éppen a válság hatására talán még hangsúlyosabbak lesznek: a szeretet, a bizalom Istenben. Ajándékozd meg őket minden nap a szereteted ajándékával, s gazdagabbnak fogják magukat érezni. Az okatlan költekezés, az anyagi értékek hajszolása után a nehézségben megmutatkoznak az igazi értékek, melyek nem romolhatnak meg: a szív értékei, a belső értékek.

4., A nehézségek felszínre hozzák minden ember igazi „énjét”, természetét. Ha elégedetlen, türelmetlen vagy elkeseredett embereket látsz, mindig gondoldj bele, hogy a te természetedet is ugyanígy el kell másoknak viselni. Hogy bizonyoságtévő életet élhess nehéz körülmények között, ha lehet még inkább mélyítsd el

Istennel való kapcsolatodat és különösen figyelj oda a rendszeres imádkozásra, bibliolvasásra.

5., Gyakorlati lépéseket is lehet és kell is tenned. Értem ezalatt a takarékoságot. Döbbenetes belegondolni, hogy még mi keresztények is sokszor mennyi olyan kiadást eszközölünk, amelyre nincs feltétlen szükség, amelyet alapvetően nem a szükségletek indokolnak, hanem a kényelem, a divat, az oda nem figyelés. Gondold át, hogy mire költesz, és mindenért amire költöttél, amire elég volt az amid van, adj hálát Istennek. Ezen a "rostán" fenn fognak akadni a "hitványságok", figyelj meg... (elég furán hangzik ugyanis: Ó Uram, hálát adok neked, hogy az amúgy jól működő mobiltelefonomat eggyel újabb típusra sikerült lecserélnem, stb...)

6., Figyeljünk oda, hogy a kezünk tiszta maradjon. A válság, a nehezebb körülmények sem indokolhatnak, legalizálhatnak semmilyen olyan becsstelenséget, „kiskaput” amely amúgy a nem keresztény ember számára teljesen elfogadott. A „számla nélkül olcsóbb” és a jogtalanul igénybe vett támogatásokat, segélyeket, még ha úgy is érezzük, hogy más indokolatlanabb helyzetben is él ilyen lehetőségekkel.

7., Ne okokat keress a válságra, ne felelősöket, ne megoldásokat, hanem kiutat keress, a kiút pedig minden gödörből Fefelé vezet. Minél mélyebb a gödör, annál esztelenebb próbálkozás erőlködni, csak mélyebbre ásod magad vagy átásol egy másik gödörbe. A kivezető út felfelé van. Abból a szempontból, hogy gödörben vagy, nem segít rajtad ha tudod, hogy ki lökött bele, az sem segítség, hogy mit mond egy másik ember aki ugyanabban a gödörben van mint te. Egy valaki segíthet csak: és Ő Isten. Isten tud a válságról, tud az egyre nehezebb helyzetetről és világosan beszámolt róla a Bibliából, hogy elkészítette a számodra a szabadulás útját. Ez nem azt jelenti, hogy ne tégy semmit, csak várj, ez azt jelenti, hogy tudatosan készítsd fel magad és készíts fel mindenkit a gödörben, hogy érdemes felfelé nézni, hiszen a segítség onnan jön: Hamarosan felemel :)

P. Szabó Barnabás (www.ebredes.hu)

A szamár története

Egy nap a paraszt szamara beleesett a kútba. Az állat órákon át szánalmasan bőgött, miközben a paraszt megpróbált rájönni mit is tehetne

Végül úgy döntött, hogy az állat már öreg és a kutat úgyis ideje már betemetni; nem éri meg kihúzni az öreg szamarat. Áthívta a szomszédait, hogy segítsenek. Mindegyik lapátot fogott és elkezdtek földet lapátolni a kútba.

A szamár megértette mi történik és először rémisztően üvöltött.

Aztán, mindenki csodálatára, megnyugodott. Pár lapáttal később a paraszt lenézett a kútba. Meglepetten látta, hogy

minden lapátnyi föld után a szamár valami csodálatosat csinál. Lerázza magáról a földet és egy lépéssel feljebb mászik. Ahogy a paraszt és szomszédai tovább lapátolták a földet a szamár, lerázta magáról és egyre feljebb mászott. Hamarosan mindenki ámul, ahogy a szamár átlépett a kút peremén és boldogan elsétált!

Az élet minden fajta szemetet és földet fog rád lapátolni. A kútból kimászás trükkje, hogy lerázd magadról és tegyél egy lépést. Minden probléma csak egy lehetőség a továbblépésre. Bármilyen problémából van kiút, ha nem adod fel, nem állsz meg! Rázd meg magad és lépj egyet feljebb.

A hegyekben...

“- Nem könnyű feladat a több millió felvételtől válogatni. Talán amikor Teréz anyával volt együtt, vagy amikor Koreában nyolcszáz leprás között látható. Aki nem tapasztalta, nem tudhatja, mit jelent, amikor valakinek nincs szeme, füle, szája, milyen a rothadó emberi hús szaga. És a Szentatya mind a nyolcszáz embert végigsimogatta, végigcsókolta és megáldotta. Személyiségének másik oldala az a bensőséges pillanatot ábrázoló kép, amelyen a hegyekben egy sátor előtt állunk oldott légkörben. Vagy amikor egy hídon kel

NÉGY ÉVE HALT MEG II. JÁNOS PÁL PÁPA

Az egyik utolsó fénykép

át, nadrágban és dzsekiben. Mind közül azonban az egyik utolsó fénykép a legkedvesebb számomra. 2005 nagypéntekén már a magánkápolnájából követte a colosseumi keresztutat. Egy keresztet kért, ráhajtotta a fejét a korpuszra, és a szívéhez szorította. Ebben a mozdulatában minden benne volt.”

Arturo Mari, a Pápa hivatalos fényképésze, az Osservatore Romano fotóriportjének vezetője, aki 27 éven át volt II. János Pál pápa hivatalos és személyes fotója.

„SZENT PÁL NYOMÁBAN FUTNI” JERUZSÁLEM-RÓMA MARATONFUTÁS A II. JÁNOS PÁL SPOR TALAPÍTVÁNY SZERVEZÉSÉBEN

A jubileumi Szent Pál évben április 23-án indul Betlehemből Jeruzsálemben keresztül és május 27-én érkezik Rómába az a maratoni futóverseny, amely a következő öt országot érinti: Izrael, Görögország, Málta, Olaszország és a Vatikán. A II. János Pál Sportalapítvány kezdeményezését támogatja többek között a Világiak Pápai Tanácsának Egyház és Sport részlege, valamint az Olasz Püspöki Konferencia turizmus, sport és szabadidő pasztorációs hivatala, az Olasz Katolikus Akció, továbbá számos olasz sportegyesület.

A jelentős sport-, kulturális és vallási esemény célja XVI. Benedek pápa szándéka szerint az, hogy nyilvános tanúságtételek révén a hívek ismét felfedezzék Szent Pál tanításának időszerűségét. A Népek Apostola karizmatikus erővel hat ma is, kétezzer évvel születése után. Az 1300 km hosszú maratonfutás egy-egy állomásánál kongresszusokat, imavirrasztásokat tartanak, tanúságtételek hangzanak el élsportolók részéről. „A Szent Pál-maraton” utolsó állomása a Szent Péter téren lesz, ahol a résztvevőket a Szentatya köszönti.

A Jeruzsálem-Róma maraton egyben emlékezni kíván arra, hogy II. János Pál pápa 25 évvel ezelőtt, 1984. áprilisában hirdette meg a sportolók első jubileumát a római Olimpiai Stadionban. Wojtyła pápa rendkívül nagy lelkipásztori, kulturális és spirituális örökséget bízott a sportolókra – olvassuk az eseményt meghirdető sajtótájékoztatóban.

1. *Ébredj ember, mély álmodból, Jézus megment rabságodból,
Hogyba hívod eljön Ő, egész bensőm imádjad Őt.*
Refr1: *Alleluja-alleluja, alleluja-alleluja, alleluja-alleluja-alleluja, alleluja-alleluja*
Refr2: *Alleluja-alleluja, alleluja-alleluja, alleluja-alleluja-alleluja, alleluja-alleluja*
2. *Áldjad lelkem az Úr nevét, mert megtartja ígéretet.
Mennyi jót tett az Úr velem, Reá bízom az életem.*
3. *Minden bűnöd megbocsátja Ő, betegséged meggyógyítja Ő.
Hidd el Jézus benned él, néked adja új életét.*
Refr2
4. *Feltámadt Jézus, győztes Király, elhozta nekünk az Országát.
Jöjj Szentlelke, szállj közénk, hozd a mennyből szép, tiszta fényt!*
5. *És az élet íme megjelent, közöttünk él Ő Szentlelkében.
Hív Ő téged, hogy élj Vele, add át Néki a szívedet!*
Refr2

Ez az ének is egy azok közül, melyeket nem találunk meg az ifjúsági füzetben, „mappás ének”. Röviden elmondom hogy miért illetjük ezzel az elnevezéssel: körülbelül két-három éve kezdtünk el az énekpróbákon más – akkor még újaknak számító – énekeket tanulni. Amikor már összegyűlt annyi, hogy nem győztük mindet külön lapokon magunknál hordani, Reiz Andy jött egy kiváló ötlettel, még pedig azzal, hogy elkészített egy mappát, ami ezeket az énekeket tartalmazta rendszerezve. Hamarosan mindenki készített magának mappát.

Ha jól tudom, bár az emlékezetem sokszor csal, ezt az éneket egy esküvőre készülődésben tanultuk, ezzel akarván kedveskedni az új párnak. Ha most emlékszem vissza a készülődésre, nevetnem kell. Elképesztően izgultunk ahogy egyre jobban közeledett az esküvő, mivel egyáltalán nem egy könnyű ének és meglepetésnek szántuk. Éppen ezért a próbákat a szombat reggeli mise után tartottuk. Ha láttatok volna azokat az álmos szemeket... Bevallom, én is álmos voltam, de mindenki az volt, erre találó is az ének első sora: „Ébredj ember, mély álmodból”.

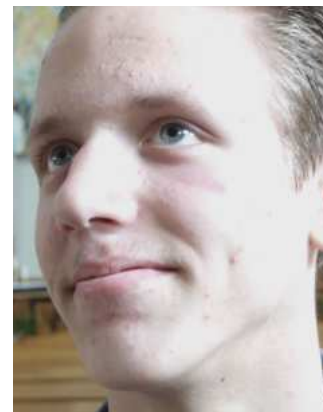
A mély álom, azonban, nem csak az ember nyugodt, alvó állapotát fejezheti ki, hanem – amint az ének szövegéből is kiderül – rabságot, a bűn rabságát. Mindnyájan azt állítjuk, hogy a bűn rossz, és mégis hányszor rabjaivá leszünk, elkövetve ugyanazt a hibát számtalanszor. Pál apostol szerint „A bűn zsoldja a halál” és Jézus éppen ettől a haláltól akar megmenteni minket, amikor féltő szeretettel így szólít meg minket: „Ébredj!”. Krisztus újra

és újra megment minket a bűn rabságából, nekünk csak hívnunk kell őt.

Íme, eltelt a nagybőjt, a készületi idő. Minden biztonnal örömmel könyveljük el magunkban visszagondolva az elmúlt napokra, hogy le tudunk mondani bizonyos dolgokról. Engedjétek meg, hogy egy egyszerű példát, a csokit említsem. Annak aki a csoki fogyasztásáról mondott le a nagybőjti időben, és most úgy gondolkozik, hogy „Jaj, de jó hogy végre megint ehetek csokit”, Isten nem áldotta meg a lemondását, mint ahogy Káinnak az áldozatát sem fogadta el, mert nem tiszta szívből tette amit tett. Ellenkező esetben viszont örülünk és érezzük, hogy dicséernünk kell Istenünket nagy jóságáért. És ha már vállamon érzem az Ő segítő, erős kezét akkor miért késlekedem még Reá bízni életemet?

Kinga és Karcsi esküvője előtt ilyen szavakkal bíztattuk egymást az új énekkel kapcsolatban: „Jó lesz. Nyugi, menni fog”. És sikerült is! Istennek rendkívül nagy ajándéka, hogy egy közösségbe helyezett minket, „Szentlelkesek vagyunk”. Ébresztő! Ha kevesen is vagyunk, tartsunk össze, hiszen magból kel ki a növény. Isten elküldte nekünk a Szentlelket, áldását adta ránk, mindenki más talentumot kapott. Vegyük észre és használjuk azt egymás javára, Isten dicsőségére.

Kellemes ünnepeket kívánok!

Balázs Gergő A kedvenc dalom

REGGELI KLUB KÁVÉVAL ÉS A NAPI EVANGÉLIUMMAL

Egyszer, többek között, amerikai fiatalokkal táboroztam a Nyugati Kárpátokban. Hívó fiatalok voltak, különböző kisebb-nagyobb protestáns egyházakhoz tartoztak; az egyik dolog amit kora reggeli sétáim alkalmával észrevettem, az az volt, hogy itt-ott sziklákon, mező sarkában, fatuskókon üldögélve az alig indult nap csendjében a Szentírást olvassák. Máig emlékszem az egyikre, aki egy nagy bögre kávé izogatva forgatta a Biblia lapjait. Nem hiszem, hogy csupán nyári, az átlagnál valamennyivel több szabadidővel megáldott táborlakó fellángolása lett volna (mint például az egyik-másik tengerparton nyaraló „tisztos tekintéllyel” megáldott férfiúnál a hajnali mezitlábas kocogás), hiszen a Szent Könyv mindenféle könyvjelzővel és jegyzettel volt ellátva és eléggé használnak tűnt mindenféle szempontból. Lehet, hogy akkor még nem szerettem eléggé a kávé? A lényeg az, hogy hosszú ideig nem sikerült követnem a jó példát. Szerettem a Szentírást olvasni, de nem sikerült napi megszokássá nemesítenem azt, hogy leülök melléje és időt szánok az olvasására. Aztán kezdtek növekedni az élet terhei, a napi ritmus fokozódott és kéznél volt mindig a szokásos okok: á most nincs idő; reggel sietni kell; este fáradt vagyok. Addig tartott ez, amíg egyik házasságos barátom példáján felbuzdulva, Gyike, a feleségem csöndes és kitartó határozottsággal kezdett hívní, hogy reggelente együtt olvassuk el a napi evangéliumi részt. Lassan-lassan kialakult ennek a szertartása is, hiszen egybekapcsoltuk az igeolvasást egy tized rózsafüzérrel és egy finom csésze illatozó kávé elfogyasztásával. Továbbra is feltehető a kérdés: Szentírást olvasva kávézunk? Vagy kávézás közben olvassuk az Örömhírt?

A megszokásnak, a rutinnak van egy jó oldala is: átlendít a filozófálgatáson, a szükségtelen mentség-keresésen és hozzásegít a „nem kell sokat gondolkodnom, csak csinálnom” magatartáshoz. Jót tesz nekünk kettőnknek a reggeli kávé és a közös ima. Talán érzik a gyermekeink is ezt, hiszen most már gyakran megtörténik, hogy ők is be-beülnek a reggeli klubba: Szentírást olvasni, imádkozni, csak úgy összebújni. Kicsi apró rutin az örök boldogság elnyeréséért.

Mares Sándor

Pályázati kiírás képzési és lelki programokra 2009

A Szatmári Római Katolikus Püspökség megbízásából a Világiak Irodája (továbbiakban VI) pályázatot ír ki képzési és lelki programok támogatására, plébániai felnőtt csoportok, lelkeségi mozgalmak, illetve katolikus egyesületek számára (egyszer pályázható 2009-ben).

A pályázat sikerét növelheti, ha a pályázat a következő kritériumok közül minél többet teljesít.

A kritériumok teljesülése egy-egy plussz értékelő pontot jelentenek az elbírálásnál.

- a program követi az egyházmegyei Lelkipásztori Terv Szent Pál Évre vonatkozó szempontjait
- a programot a plébánia részben támogatja (jelenjen meg a költségvetésben és a leírásban)
- a program képzés, tapasztalatcsere, közösség megerősítő jellegű
- együttműködnek más közösséggel, plébániai csoporttal, egyesülettel.

Minden beérkező pályázatot iktatnak, kedvező elbírálás esetén értesítést küldenek. Az elbírálás után a VI támogatási megállapodást köt a nyertes pályázóval, melyben a pályázó vállalja, hogy a program befejezése után még abban a hónapban elszámol a támogatásról a megadott szempontok szerint. Ennek elmulasztása esetén a szervezetet a VI két pályázati ciklusra kizárhatja a későbbi pályázati lehetőségekből.

Pályázatonként elnyerhető maximális összeg: 500 lej.

Mire nem igényelhető támogatás:

- közösségi szabadidős tevékenységekre
- eszközbeszerzésre
- gyermek-, ifjúsági programokra
- iskolai vagy hitoktatási tevékenységekre
- ingatlanok felújítására
- működési költségekre
- a szervezet működéséhez kapcsolódó rendezvényekre (pl. közgyűlés, kuratóriumi ülés stb)

Pályázatleadási határidő:

A támogatandó programoknak 2009 február – december időszakra kell vonatkozniuk.

A pályázati adatlapot kérjük számítógépen vagy nagy nyomtatott betűkkel kitölteni, a plébánossal lepecsételtetni, aláíratni és a megadott határidőig elküldeni.

A pályázati űrlap mellé kötelező mellékelni a közösség 2009-es Éves Tervét, valamint a 2008-as évi beszámolót a közösség működéséről, feltüntetve benne a tervezett programok típusát, célját, időpontját, helyszínét (természetesen a benne szereplő adatok szervezés függvényében menetközben módosulhatnak).

A pályázat leadási határideje: 2009 április 30!

- Híreink**
- Idei esztendő nagyböjtjében szintén közös ebédet vettünk részt március 22-én. A több esztendő hagyományt folytatva szorgos kezű asszonyok készítettek el a finom ebédet. Közel hatvanan vettünk részt az ebéden. Ez alkalommal és az azt követő napokban mintegy kétezer lej gyűlt össze. Ezt az összeget egészítettük még ki és vásároltuk meg a 80 szeretetsomagot.
 - Lelkes fiatalok segítségével összeállítottuk a csomagokat, amelyeket aztán Nagypénteken eljuttatjuk idős testvéreinknek. Köszönet és hála minden jó szándékú adományért.
 - 18 lelkes gyermekkel készülünk az első áldozásra, amely április 19-én lesz templomunkban a 11 órai szentmisében. Külön öröm, hogy e gyermekek minden vasárnapi szentmisén jelen vannak. Maradjanak hűségesek a későbbiekben is!
 - Nagycsütörtökön az esti szentmisében ez alkalommal 12 ifjú vett részt a lábmosás szertartásán.
 - Hosszú várakozás után Húsvét ünnepét követően elkezdjük a templomunkat körülvevő kerítés elkészítését. A kivitelező Fleisz Imre, kaplonyi vállalkozó.

